

Sexagesima

Psalmer: 406, Ps78:1, 66, Ett liv helt nytt, 72, 375

Texter: Jes 55:8-12, 1 Kor 1:18-25, **Luk 8:4-15**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du kom med nåden och sanningen. Hjälp oss att behålla ditt nådiga och sanna ord. Låt det bära frukt i våra liv som behagar dig. Amen.

Liknelsen om såningsmannen finns i Matteus, Markus och Lukas evangelium. Jesus förklarade liknelsen för sina lärjungar. De hade fått nåden att förstå Guds rikes hemligheter. Det ska vara vår bön att Gud ger oss samma nåd så att hans ord upplyser och helgar oss; ger oss vishet om vad vi ska tro och vad vi inte ska tro, vad vi ska göra och vad vi inte ska göra.

Det här är liknelsens innebörd: Säden som sås ut är Guds ord som predikas för alla. Men i liknelsen hamnade säden i fyra slags jordmån. De som hör Guds ord indelas på så sätt i fyra kategorier. Det ska inte tolkas så att vissa människor har en läggning mer åt det religiösa hållet och därför har lättare för att tro. Kraften att väcka tron ligger i Guds ord som predikas. Det sa Jesus direkt när han började förklara liknelsen för lärjungarna: *Ni har fått nåden att förstå Guds rikes hemligheter...* Det beror endast på Guds nåd att någon förstår Guds rikes hemligheter och tror evangeliet. Å andra sidan är det människans skuld om hon avvisar ordet direkt eller så småningom vänder det ryggen. Det visar liknelsen om såningsmannen. Ingen som blev fråntagen eller lämnade Guds ord kunde skylla på Gud. De hade alla fått höra samma kraftfulla ord. Men antingen ville de inte tro eller så de övergav ordet. Gud är inte skuld till det.

Liknelsen lär oss hur Guds ord blir mottaget på olika sätt. Det ska inte få oss att bli belåtna över oss själva. Vi ska inte inbilla oss att våra hjärtan varit en ovanligt god jordmån. Inte heller ska vi förakta andra. Tvärtom ska vi lära oss att hålla oss till Jesus och söka sanningen hos honom. Den som håller sig till honom och hans ord har fått nåd att förstå Guds rikes hemligheter. Utan honom kan vi inte göra något gott. Utan honom bär vi inte mer frukt än en torr stenhäll. Den viktiga lärdomen i liknelsen och dess förklaring är varningen för de andliga faror som vill beröva oss Guds ord.

Detta är liknelsens mening: Säden är Guds ord. De vid vägen är de som har hört ordet, men sedan kommer djävulen och tar bort det ur deras hjärtan, så att de inte kan tro och bli frälsta. Det handlar om människor som får höra

evangeliet. Vi kanske uppfattar dessa människor som likgiltiga för Guds ord, ointresserade och omöjliga att undervisa. Vad vi inte kan se är vad som händer bakom kulisserna, att djävulen är verksam och tar bort ordet ur deras hjärtan för att de inte ska bli frälsta. Den onda andemakten är ett verkligt hot även för oss. Paulus skriver på ett ställe: *Ta på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Vi kämpar inte mot kött och blod, utan mot furstarna, mot makterna, mot världshärskarna här i mörkret och mot ondskans andemakter i himlarymderna. Ta därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och stå upprätt när ni fullgjort allt.*

Nästa kategori tar genast emot ordet de får höra. Jesus sa: *De på stenig mark är de som tar emot ordet med glädje när de har hört det. Men de har ingen rot. De tror bara till en tid, och i frestelsens stund kommer de på fall.* Det är en glädje när folk tar emot Guds ord och vi gläds över deras iver. Men vi har erfarenhet av att en del lika fort lämnar oss, till vår stora besvikelse. Det är inte så ovanligt att man gör så när förväntningarna inte infrias. När de får känna av att det kristna livet inte innebär ett glädjeres utan också att härda ut under frestelser och prövningar, att utstå lidande för Kristi skull, ja, då vill man inte längre vara med.

Det finns också andra som bara tror till en tid. Jesus säger: *Det som föll bland tistlar är de som har hört ordet men som mer och mer kvävs av bekymmer, rikedom och njutningslystnad och aldrig bär mogen frukt.* Det innebär att inte bara motgångar utan även livets goda kan vara en fara. De flesta strävar efter det goda i livet men Jesus varnar för att bekymmer, rikedom och njutningslystnad kan kväva tron. Vi ska med tacksamhet ta emot alla Guds goda gåvor som han ger oss för detta liv - hus och hem, pengar och ägodelar. Men vi ska akta oss för att fästa vårt hjärta vid dessa gåvor. Jesus har älskat oss och han vill ha vår odelade kärlek tillbaka.

Bekymmer är en fara som vi har svårt att värja oss för. Har vi bekymmer så blir vi sömnlösa. Vi har svårt att styra tanke och känsla till något annat än bekymren. Bekymren kan växa och ta så stor plats i vårt inre att Guds ord inte längre får plats. Till slut har bekymren trängt ut tron ur hjärtat. Men Petrus manar oss att styra våra tankar och känslor så att bekymren inte blir en fara för tron. Det sker när vi väntar hjälpen från Herren. Petrus skriver: *kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er.* (1 Petr 5:7)

Slutligen ska vi höra om den sista kategorin. Jesus sa: *Men det som föll i god jord är de som har hört ordet och behåller det i ett uppriktigt och gott hjärta och bär frukt och är uthålliga.*

Paulus påminde de troende i Efesus om att de en gång hade varit döda i synder och överträdelser liksom de andra. Så är det med alla kristna. Vi har inte gett det

andliga livet åt oss själva, eller fött oss själva på nytt. Nej, Gud har gjort oss levande med Kristus. Han omvänder de bortvända. Jesus talar här om människor som behåller ordet i ett uppriktigt och gott hjärta. Men det är Gud som gett dem detta goda hjärta som behåller Guds ord. I katekesen lär vi oss att den helige Ande har kallat oss genom evangelium, upplyst oss med sina gåvor, helgat och bevarat oss i den rätta tron. Det är hans verk, inte vårt.

Jesus säger om dem att de *bär frukt och är uthålliga*. Djävulen strider lika mycket mot dem som mot de första och försöker ta ordet bort ur deras hjärtan. De utsätts för samma frestelser som de andra och de lever i samma förföriska värld som de tredje. Bekymmer drabbar även dem. Också deras ögon ser livets goda som lockar så många. Men i allt detta bär de frukt och är uthålliga. Ordet som såtts ut har denna verkan. Det är ett resultat av den helige Andes helgande och bevarande kraft. Kom ihåg Jesu ord till lärjungarna när de var på väg ut till Getsemane: *Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra.*

Vilken frukt söker Herren där ordet såtts ut? Ja, som med all annan sådd så väntar man att plantan ska motsvara fröet. Säden som sås ut är Guds ord. Evangeliet är ett glatt och fridsamt budskap. Det uppenbarar Guds kärlek och nåd. Detta goda ord bör ge motsvarande frukt hos dem som tar emot det. Det heter: *Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning.* (Gal 5:22) Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, låt ditt ord komma till oss och få ett stort rum i våra hjärtan. Hjälp oss att uthålligt hålla fast vid ditt ord så att vi inte låter något i världen beröva oss det. Låt ditt goda ord forma våra hjärtan så att vi får samma milda sinne som du har. Amen.